

Dor de acasă

Namoc Acirtep

Carari straine strabat la picior
De tine mama tare mi-e dor
Mi-e dor de vocea ta calda si ochi-ti blajini
De clipele-acelea la piept ma tineai

Mi-e dor de tata si vocea lui aspra
De sfatul lui cu drumul prin viata
De mana lui aspra dar blajina
De clipele cand ma tineai de mana

Mi-e dor de casa parinteasca
Mi-e dor de copilaria noastra
Mi-e dor de locurile de joaca
Si de ascunsul de dupa casa

Mi-e dor de pomii in care ma urcam
Si locurile in care ma ascundeam
Mi-e dor de praful in care ma jucam
Si de copiii cu care alergam

Sunt doar „dor” si „amintiri”
Acele clipe minunate
Si orice as face nu se voi intoarce
Dar vor ramane acolo sapate
In inima-mi de-o mana nevazuta